

POSROMACAĆ (7) *vb impf*

posromacać (6), **posromocać** (1); posromacać *RejPos* (3), *RejZwierc*, *ArtKanc*; posromacać : posromocać *WróbŻółt* (1:1).

Wszystkie o prawdopodobnie jasne (tak w po- oraz sromocić); pierwsze a pochylone, drugie jasne. inf posromacać (7). ◇ [praes 3 pl posromacają.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (dwa z niżej notowanych przykładów); posromocać Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Upokarzać, poniżać, potępiać; confundere Vulg [kogo, co] (6) : WróbŻółt 118/31; o których z dawną [Pan] tak powiedział/ iż ma ząwždy pořromacać mądrość mędrkow tákich/ ktorzy łie to w łobie kocháią/ á niechcą mieć nikogo rownego łobie. RejPos 227v, 159v; Gdyż łie ząwłze ten Pan łprzełwi wyniołłym myłłam ludzkim/ á pořromacać ząwłze obiecuię niepotrzebne wymyłły á rozumki łwiátá tego. RejZwierc 255.*

Szereg: »pohańbiać a posromacać« (1): Gdyż on [Pan] ząwłzy obiecuię łżyc á niłzczyć myłłi á łercá powyłżłone/ á powyłżłżać pokorne. Gdyż ząwłzy obiecował pohańbiać á pořromacać mądrość mędrkow tákich RejPos 201v.

a. *Bezczełcić, znieważać (1) :*

Szereg: »hańbić a posromacać« (1): Nie ráczłże [Panie] nas im w moc dáwác/ y hańbić dopułżczác/ á Imię łwoie łwięte im dáć pořromacać. ArtKanc K4.

b. *[Stanowić powód hańby: ktore [zmyłły] pořromacaią dułze i obnazaią przed oblicznołczią bozą ZabModl 144.]*

2. *Zawodzić, nie łpełniać [kogo] (1) :*

Zwrot: »posromacać od oczekawania« = zawodzić nadzieje (1): nieraczy mie [Panie] pořromoczać od oczekawania mego [non confundas me ab expectatione mea]. WróbŻółt 118/116.

Synonimy: 1. pohańbiać, pokalać, poniżać; a. znieważać, 2. zawodzić.

Formacje współrdzenne cf SROMOCIĆ.

Cf POSROMOCAN